

ogsaa være nødvendigt at tilvejebringe en større, udvidet Institution til at foretage Revisionen. Ogsaa dette Forhold ønsker jo imidlertid Ministeren skal overvejes i den paatænkte Kommission.

Hvad Enkelthederne angaar, vil jeg kun sige, at det Spørgsmaal angaaende Rigshospitalet, der er fremdraget baade af Statsrevisoratet og af Udvalget, synes mig kun mærkeligt derved, at det ikke er blevet løst af noget af de to Udvalg, om jeg saa maa sige, Statsrevisionsudvalget og Udvalget her. Det er mærkeligt, at man ikke har kunnet naa til Klarhed over, hvorledes det egentlige forholder sig, om det virkelig er saaledes, at der mangler Dækning for Legatformuens Beløb eller ikke; det havde dog været rimeligt, om man havde skaffet saadanne Oplysninger, at Spørgsmaalet var blevet klareret.

Endelig vil jeg gerne sige om den Besigtigelse, som Statsrevisoratet kan foretage af Statsanlæg, at jeg tror ikke, den ærede Ordfører har Ret i den Betragtning, at der gennem den *Bemyndigelse*, som er givet Statsrevisoratet i saa Henseende, ogsaa er givet det et *Paabud*. Ved Lovens Behandling i sin Tid — jeg har haft den Ære at fremsætte og ogsaa at gennemføre denne Lov om Statsrevisoratets Omdannelse — var det i alt Fald fra Ministeriets Side kun Meningen — jeg forstod ogsaa Rigsdagen saaledes —, at her var der en Mulighed for Statsrevisoratet for, hvis det ønskede det, overfor de paagældende Embedsmænd, Myndigheder, Institutioner at skride til en Besigtigelse af, hvad man med et almindeligt Ord kalder Statsanlæg; men det var ingenlunde ment paa den Maade, at Statsrevisoratet skulde være en rejsende Institution, der i stort Omfang skulde foretage saadanne Besigtigelser. Jeg har ogsaa forstaaet det saaledes, at naar Statsrevisoratet ikke er gaaet til dette, har det for en stor Del været af økonomiske Grunde, idet man ikke har villet paaføre Staten Udgifter, som ikke var strengt nødvendige, til Rejser i det Øjemed at foretage Besigtigelser. Men her er der i alt Fald et principielt Spørgsmaal at afgøre, nemlig det, om der virkelig ligger et *Paabud* for Statsrevisoratet i selve Bestemmelsen, saaledes at man maa kræve af Statsrevisoratet, at det foretager omfattende og hyppige Besigtigelser, eller man mener, at denne Bestemmelse kun skal indeholde en *Bemyndigelse*, som Statsrevisoratet kan benytte i et enkelt Tilfælde, hvor det mener, at det er højst fornødent, og hvor alt, hvad

der foreligger, gør en saadan Besigtigelse ønskelig, f. Eks. hvis en Nybygning trækker længere ud, og der synes at blive anvendt mere til den, end der kan tænkes bevilget; det kan jo være saaledes, at et Byggeforetagende trækker ud i adskillige Aar. I et saadant Tilfælde vil det være rimeligt, at Statsrevisoratet benytter sig af den givne Bemyndigelse, medens det neppe kan være Meningen, at Statsrevisoratet skal være en Art rejsende Besigtigelseskommission.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Strebsager*): Som nævnt af den ærede Ordfører (Maegaard) foreslaar Udvalget, at den i Betænkningen omtalte Resolution af 29. August 1918, som er udstedt af Ministeren for offentlige Arbejder, snarest tilbagekaldes. Jeg vil gerne om dette Forhold sige, at jeg ved min Decision over dette Spørgsmaal i Maj 1920 har ønsket, at Spørgsmaalet skulde komme frem, for at Rigsdagen kunde tage Stilling til det, og at jeg kan slutte mig til den Opfattelse, Udvalget her har gjort til sin.

Ordføreren (*Maegaard*): Maa jeg takke den højtærede Finansminister for det Tilsgn, der blev givet paa Ministeriets Vegne om at tage det Spørgsmaal, som jeg har gjort opmærksom paa, op til Overvejelse og eventuelt snarlig Løsning.

Jeg vil gerne samtidig sige til det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), at det kan godt være, at jeg benyttede et stærkere Ord, end den paagældende Lov egentlig berettiger til. Man naar det i en Lov om Statsrevisionen udtrykkelig siges, at Statsrevisorerne kan foretage Rejser eller bør foretage Rejser — det kan godt være, at der staar „kan“, jeg har ikke Ordlyden for mig — til Besigtigelse af Statsanlæg, er det selvfølgelig indsat af Lovgivningsmagten, fordi man derigennem ønsker at fremskaffe en Slags Besigtigelse af disse Anlæg, hvis Resultat gennem Statsrevisorerne Betænkning til Rigsdagen kan komme denne til gode; og naar det er Tilfældet, maa saadanne Rejser foretages af og til. Jeg vil derfor, skønt mine Ord før maaske var lidt stærkere, end Loven egentlig hjemler, alligevel for saa vidt gentage dem, som jeg vil sige, at det er i alt Fald den Opfattelse, som næres af Udvalget, der har beskæftiget sig med disse Forhold, at det vilde have sin overordentlige Betydning, om Statsrevisionen af og til vilde foretage saadanne Besigtigelsesrejser, uden at man derfor vil kunne